

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 lipca 2013 r.

Poz. 4301

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I.4131.1.7.2013.6 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 3 lipca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594)

orzekam

nieważność uchwały Rady Miejskiej Gminy Rawicz nr XXXII/266/13 z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego cmentarza w Dębnie Polskim - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXXII/266/13 Rady Miejskiej Gminy Rawicz z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego cmentarza w Dębnie Polskim wraz z całością dokumentacji planistycznej została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 6 czerwca 2013 roku.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 594), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647, z późn. zm.), art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871) oraz w związku z uchwałą nr XVIII/176/04 Rady Miejskiej Gminy Rawicz z dnia 7 lipca 2004 roku w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego cmentarza w Dębnie Polskim,

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 tej ustawy do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 07 lipca 2004 r., a zatem przed dniem wejścia w życie ww. ustawy.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587, zwanego dalej rozporządzeniem), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości

powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

Zgodnie z § 13 ust. 1 uchwały, teren zabudowy usługowej, oznaczony symbolem „4U”, przeznaczono pod zabudowę usługową o funkcji związanej z podstawowym przeznaczeniem obszaru. Dla ww. terenu pomimo dopuszczenia zabudowy nie wyznaczono udziału powierzchni biologicznie czynnej, czym naruszono cytowane przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia.

W § 15 ust. 1 i 4 uchwały, na terenie zabudowy usługowej, oznaczonym symbolem „6U”, umożliwiono realizację zabudowy usługowej o funkcji związanej z podstawowym przeznaczeniem obszaru, ustalono lokalizację budynku administracyjnego i dopuszczono budowę szaletu publicznego, nie ustalając zarazem żadnych parametrów wymaganych ww. przepisami poza liniami zabudowy oraz wysokością i geometrią dachu budynku administracyjnego.

W § 17 ust. 8 pkt 15 uchwały, na terenach o powierzchni grzebalnej obszaru II, oznaczonych symbolem „o-II”, dopuszczono lokalizację szaleatów publicznych w formie budynków wolnostojących nie ustalając dla nich parametrów wymaganych przepisami ustawy i rozporządzenia. Ponadto linię zabudowy wyznaczono wyłącznie na jednym z terenów o powierzchni grzebalnej (obszar o-II) pomimo faktu, iż zgodnie z treścią uchwały szaleaty powstać mogą na każdym z nich.

Ponadto w § 17 ust. 6, § 17 ust. 7 pkt 9, § 17 ust. 8 pkt 9 i § 17 ust. 8 pkt 15 uchwały, na terenie cmentarza leśnego, oznaczonym symbolem „8ZC”, ustanowiono prawo realizacji domu przedpogrzebowego, budynków usytuowanych na grobach zlokalizowanych w polach grzebalnych dla dorosłych (strefy oznaczone symbolem „o-I”), budynków stanowiących wejścia do katakumb i szaleatów publicznych (strefy oznaczone symbolem „o-II”), nie ustalając zarazem wskaźnika powierzchni zabudowy i parametrów. Wątpliwości budzi również fakt wyznaczenia dla terenu oznaczonego symbolem „8ZC” linii zabudowy wyłącznie w jego części przeznaczonej pod lokalizację domu przedpogrzebowego przy jednoczesnym dopuszczeniu innej zabudowy jak w formie katakumb, budynków usytuowanych na polach grzebalnych, czy też szaleatów publicznych, na całym jego obszarze (strefy oznaczone symbolem „o-I” i „o-II”).

Wyjaśniam, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprawdzie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie w przedmiotowym planie zabudowy na wskazanych terenach rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy.

Plan miejscowy, w myśl art. 4 ust. 1 ustawy, stanowi dokument obejmujący wyłącznie zagadnienia związane z przeznaczeniem terenu, rozmieszczeniem inwestycji celu publicznego oraz określeniem sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia dotyczące zagadnień wykraczający poza zakres unormowań określonych w ustawie, w szczególności w art. 15 ust. 2 i 3, z formalnego punktu widzenia stanowią wykroczenie rady gminy poza przysługującą jej właściwość do stanowienia prawa w zakresie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W § 5 ust. 1 i 2 uchwały, nałożono obowiązek etapowego urządzania cmentarza oraz określenia w pierwszym etapie realizacji rezerwy terenowej powierzchni grzebalnych na najbliższe 25 lat. Zamieszczenie ww. zapisów, wprowadzających nakazy związane z sposobem realizacji cmentarza, stanowi przekroczenie zakresu zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy.

Ponadto zakres regulacji planu miejscowego, wynikający z art. 15 ustawy, przekraczają inne ustalenia uchwały dotyczące m.in. takich kwestii jak: lokalizacja miejsc pochówku, piętrowego chowania zwłok, czy też układu i sposobu grupowania kwater na cmentarzu. Nadmieniam, iż kwestie związane z pochówkiem i chowaniem zwłok szczegółowo uregulowane zostały w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (t.j. Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687 ze zm.) oraz aktach wykonawczych do niej, w tym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 07 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z 2008 r. Nr 48, poz. 284).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Wskazane wyżej uchybienie w zakresie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego narusza prawo w stopniu istotnym, przesądzając, w ocenie organu nadzoru, o konieczności stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek